

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλβανὸς* ὁ Πρωτομάρτυς τῆς Ἀγγλίας

† 22α Ἰουνίου

Ὁ Ἅγιος Ἀλβανὸς ἦταν στρατιώτης εἰδωλολάτρης ταπεινῆς καταγωγῆς, στὴν πόλι Βερουλὰμ (Verulamium, νῦν Σαίντ-Ἄλμπα τῆς Ἀγγλίας), στὴν ἐπαρχία τοῦ Χερτφορτσάιρ (Hertfordshire), τὸν 7^ο αἰ. μετὰ Χριστόν, σὲ περίοδο διωγμῶν κατὰ τῶν Χριστιανῶν.

* * *

Μία ἡμέρα κατέφυγε στὸν οἶκο τοῦ ἑνας Ἱεραπόστολος, Πρεσβύτερος, τὸν ὁποῖον κατεδίωκαν γιὰ τὴν πίστι του. Ὁ Ἀλβανός, γεμᾶτος εὐσπλαχνία, ἀπεφάσισε νὰ τὸν φιλοξενήσῃ κρυφίως.

Καθὼς ἔβλεπε ὁ Ἀλβανὸς τὸν φιλοξενούμενο Πρεσβύτερο νὰ ἐγκαρτερῇ στὴν προσευχὴ ἡμέρα καὶ νύκτα, ἄνοιξε τὴν καρδιά του στὶς ἐνέργειες τῆς Θείας Χάριτος, ἄρχισε νὰ τὸν ἐρωτᾷ γιὰ τὴν Πίστι του καὶ ἀκολούθως νὰ ποθῇ τὴν ἔνωσι μὲ τὸν Ἐνα καὶ ζῶντα Θεόν. Ἡ Κατήχησις τοῦ Ἁγίου Ἱεραποστόλου τὸν ἐλευθέρωσε ἀπὸ κάθε ἴχνος εἰδωλολατρικῆς δεισιδαιμονίας καὶ ἔλαβε τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Ρωμαῖος Διοικητὴς ἐπληροφορήθη, ὅτι ὁ Ἱεραπόστολος εὐρίσκετο κρυμμένος στὸν οἶκο τοῦ Ἀλβανοῦ καὶ ἔστειλε τοὺς στρατιῶτες του γιὰ νὰ τὸν συλλάβουν.

Τοὺς ὑποδέχθηκε ὁ Ἀλβανὸς ἐνδεδυμένος μὲ τὰ ἄμφια τοῦ Ἱε-

ρέως, τὸν ὁποῖον εἶχε πείσει νὰ διαφυγή, ὥστε νὰ συνεχίσῃ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ ἴδιος, προθύμως καὶ εὐγνωμόνως, ἔθηκε τὴν ζωὴν του ὑπὲρ τοῦ εὐεργέτου του, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶχε ἀποκαλύψει τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Ἀκολούθησε χωρὶς καμμία ἀντίστασι τοὺς διώκτες του καὶ ὠδηγήθηκε στὸ δικαστήριον τὴν στιγμὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ δικαστὴς ἐστέκετο πρὸ τοῦ βωμοῦ τῶν ψευδῶν θεῶν ἔτοιμος νὰ τοὺς προσφέρῃ θυσία.

Μόλις ἐπληροφορήθη γιὰ τὸ τέχνασμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἔσωσε ὁ Ἄλβανὸς τὸν Ἀδελφὸ του, ἐξωργίσθη καὶ ἀπέιλησε τὸν Ἄλμπαν μὲ θάνατο, ἂν δὲν κατέδιδε τὸν φυγάδα καὶ ἀπέδιδε σέβας στοὺς ψευδωνύμους θεοὺς.

Κατὰ τὴν ἀνάκρισι, ὁ δικαστὴς ἐζήτησε νὰ δηλώσῃ ὁ Ἄλβανὸς ποιὸς εἶναι. Ὁ Μάρτυς ἀπάντησε μὲ θάρρος, ὅτι ἦταν πλέον Χριστιανός, τόσο κατ' ὄνομα ὅσο καὶ κατὰ τὸν τρόπο τοῦ βίου. Ἐνέπαιξε δὲ τὰ ἄψυχα εἰδωλα, κηρύττων ὅτι ὄχι μόνον δὲν δύνανται νὰ εἰσακουσούν ὅσους τὰ λατρεύουν καὶ προσφέρουν σὲ αὐτὰ τὶς προσευχὰς τους, ἀλλὰ μάλιστα προξενοῦν εἰς αὐτοὺς αἰώνια καταδίκη.

Ὁ Καθεδρικός Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀλβανοῦ.

Ὁ δικαστὴς τὸν παρέδωκε στοὺς δημίους γιὰ νὰ τὸν μαστιγώσουν. Ὁ Ἅγιος ἐπέδειξε ὑπερφυσικὴ καρτερία, ἐνδυναμωθεὶς ὑπὸ τῆς Θείας Χάριτος, καὶ ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ χαρὰ.

Τότε ὁ δικαστὴς ἐξέδωσε τὴν ἐντολὴ νὰ τὸν θανατώσουν χωρὶς χρονοτριβή.

Μεγάλο πλῆθος προσῆλθε γιὰ νὰ παραστῇ στὴν θανάτωσι τοῦ Ἁγίου, ἡ ὁποία θὰ ἐγίνετο στὴν κορυφὴ ἑνὸς ὑψηλοῦ λόφου. Ἐπρεπε νὰ περάσουν ὅλοι τὸν

ποταμό Κόλν.

Ὁ Ἅγιος, ὁ ὁποῖος ἔσπευδε πλήρης θείου ἔρωτος νὰ ἐνωθῆ μὲ τὸν Θεόν του διὰ τοῦ Μαρτυρίου, προσηυχῆθη, ὥστε νὰ δυναθῆ τὸ πλῆθος νὰ περάσῃ τὸν ποταμὸν ἀβρόχοις ποσίν, προκειμένου νὰ μὴν καθυστερήσῃ,

καὶ περίμενε μέχρις ὅτου περάσουν ὅλοι ἀπὸ τὴν στενὴ γέφυρα, ἡ ὁποία ὠδηγοῦσε στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεώς του.

Πρὸ τοῦ θαύματος αὐτοῦ, ἕνας ἐκ τῶν δημίων του μετεστράφη καὶ ἐδήλωσε ἔτοιμος νὰ ἀποκεφαλισθῆ ἀντὶ τοῦ Ἁγίου.

Στὸν τόπο τοῦ Μαρτυρίου του, ὁ Ἅγιος ἔκανε νὰ ἀναβλύσῃ μία πηγὴ γιὰ τὸ διψασμένο πλῆθος, προσηυχῆθη ὑπὲρ τῶν διωκτῶν αὐτοῦ καὶ προσεφέρθη μὲ οὐράνια γαλήνη στὸ ξίφος.

Τὴν στιγμὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπετιμήθη ἡ σεπτὴ Κάρα του, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ δημίου του ἐξήλθον ἀπὸ τὶς κόγχες τους.

Ἐνώπιον τοσοῦτων καὶ τοιούτων θαυμάτων, ὁ Διοικητὴς διέταξε νὰ σταματήσῃ ὁ διωγμὸς τῶν Χριστιανῶν καὶ νὰ ἀποδοθῆ τιμὴ στοὺς ἐνδόξους Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ.

* * *

Ἐκτοτε πολλοὶ ἀσθενεῖς ἐθεραπεύοντο, προσκυνοῦντες τὸν τάφο τοῦ Ἁγίου Ἀλβανοῦ καὶ ἡ τιμὴ του διεδόθη εὐρέως στὴν Ἀγγλία, ὅπου τιμᾶται ὡς Πρωτομάρτυς, καθὼς καὶ στὴν ὑπόλοιπη Εὐρώπη.

Ἡ ἱερὰ Λάρναξ τοῦ Ἁγίου Ἀλβανοῦ.

†

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ἀμήν!